

ACTUALITAT ■ L'ENTREVISTA

■ *El músic planenc Carles Valls Pons presenta el seu nou disc de nadales el pròxim 26 de desembre al poble que l'ha vist créixer. Ho farà amb un piano de cua a l'escenari de la Sala Parroquial (18.00 h) i en el marc de la diada de Sant Esteve. El jove intèrpret és compositor, director i pedagog. Actualment compagina la tasca com a professor i coordinador pedagògic al Centre Professional Trémolo de Barcelona amb la realització de cursos de formació, conferències, classes i diversos projectes musicals.*

C. G.
El Pla

El nou treball serà el tercer àlbum de la teva discografia. Com va sorgir la idea de fer un disc de nadales?

Curiosament, d'una classe que vaig impartir fa un parell d'anys en què demanava als alumnes que arrangessin unes melodies de forma creativa. Vam triar una nadala i, llavors, em vaig adonar que el ric folklore que tenim és preciós i molt dúctil a la vegada. Crec que aquesta va ser la llavor que va anar creixent a dins meu fins que, fa unes setmanes, ja em trobava component el disc. La idea del disc és presentar, a través de cada cançó, una escena musical i que aquestes, alhora i en el seu conjunt, narrin una història: la història del Nadal.

Quins temes inclou?

El disc s'obre amb un petit pròleg musical que situa l'escenari: una nit estelada on "Un àngel als pastors" (segona pista del disc) anuncia la bona nova. En aquesta nadala jugo amb harmonitzar la melodia amb tonalitats majors i menors —com a metàfora de la disparitat d'opinions que devia produir un fet extraordinari com aquest. A continuació escoltem "Pastorets de la muntanya", on pren la veu l'àngel, que, a través d'una dolça

harmonització, crida els pastors a adorar l'infant. En "El petit vailet" represento aquest pastoret amb una melodia en el registre agut i un acompanyament juganer. "Sant Josep i la Mare de Déu" és la següent: plena de contrastos per la nova experiència de ser pares (una barreja d'amor, incertesa i sorpresa). "Santa Nit", càlida, tendra i totalment natalenca. Un petit interludi dona pas a "El cant dels ocells", d'estètica més romàntica, molt propera a les Cançons sense paraules de Mendelssohn, molt lírica... Una juganera i afirmativa "A vint-i-cinc" de desembre dona pas a "El noi de la mare", plena de tendresa i de modulacions. Clou el disc l'obra pròpia "Oda mundial per a la pau", que m'agradaria que fos el clam mundial del Nadal.

Quan es podrà escoltar i adquirir el disc físic?

El disc físic sortirà a la venda el dia 23 de desembre i es podrà comprar als meus concerts i també a través de la meva web, carlesvalls.net. En la mateixa data estarà disponible a totes les plataformes (Spotify, Youtube, Amazon Music, Apple Music...) per poder-lo escoltar de forma gratuïta.

Aquesta serà la primera vegada que actuaràs al teu poble... Què suposa per a tu?

Em fa molta il·lusió compartir la meva música amb persones que m'han vist créixer, jugar pels carrers del poble, evolucionar musicalment, i que m'han transmès tot el suport, interès i amor. A la sala on faré el concert he viscut moltes coses: conèixer amics, anar al cinema per primera vegada... Crec que tot això, d'alguna manera, es percebrà en l'ambient. És, per tant, un agraïment a tot el poble, a l'Ajuntament —que sempre ha estat al meu costat— i, de manera especial, als meus pares i família.

I per a l'espectador, que tindrà d'especial aquest concert?

Als meus concerts m'agrada sempre explicar anècdotes relacionades amb el procés de creació de les obres, històries personals que les

Carles Valls Pons

Compositor, director i pedagog

“Veig la música com una eina perfecta per créixer com a persona”

han inspirat, així com aspectes una mica més tècnics a nivell musical, però que s'entenen molt bé. Estic convençut que això és un valor afegit i que el públic, d'aquesta manera, connecta d'una manera especial amb la meva música i amb ell mateix a través d'aquesta. Hi haurà un piano de

cua a l'escenari, cosa que, en aquesta sala, que jo recordi, no s'ha vist abans. I, sobretot, el públic hi trobarà un concert càlid, sincer i proper.

Com definiries el teu estil de música?

Una de les preguntes més difícils per a un compositor! El que observo

és que —potser degut a la meva vessant pedagògica, a través de la qual intento descobrir noves obres per als meus alumnes— el meu llenguatge es va enriquint amb tot allò que descobreixo: hi trobareu una mica de Bach, una mica de Schubert, de Mendelssohn, Beethoven... Aquests gegants de la música m'inspiren sempre i il·luminen el meu camí. Espero estar sempre en evolució en aquest aspecte. Podríem dir, doncs, que intento que la meva música sigui interessant, ben construïda, propera, que no et deixi indiferent i que t'aporti quelcom de positiu i profund.

“La idea del disc és presentar, a través de cada cançó una escena musical que narri la història de Nadal”

Actualment compagines la tasca com a docent amb la producció musical, però també treballes com a coach. Quins són els teus objectius?

Veig la música com una eina perfecta per créixer com a persona, evolucionar, conèixer-se un mateix... El camí del músic de vegades pot presentar certes dificultats que ens posen a prova: estar exposat a la mirada dels altres, estar exposat al judici, treballar amb la teva sensibilitat, la solitud del teu treball... A més, la música és tan temptadora que hom pot arribar a confondre l'eina amb el fi i portar-te, a nivell personal, tota mena de desequilibris personals. Per a mi, el treball intern és imprescindible per no perdre aquest equilibri. La docència m'obre al compartir i a estar en contacte permanent amb altres persones. I la producció musical em connecta amb mi mateix i amb la meva pròpia veu. L'equilibri d'aquests tres mons és, per a mi, fonamental.

Quina ha estat la teva trajectòria musical?

Molt resumidament: els meus pares em van apuntar a l'escola Robert Gerhard de Valls en veure la meva facilitat amb

la música. Allí hi vaig fer els meus primers passos. Més tard vaig fer Magisteri Musical, on vaig poder aprofundir en l'àmbit de la pedagogia. Paral·lelament estava estudiant al Conservatori de Vila Seca, que va ser el primer gran salt a nivell musical. Em trobava a 4t de grau professional, a dos cursos de poder accedir al grau superior, però vaig decidir presentar-m'hi... i hi vaig entrar. A l'ESMUC vaig fer-hi la carrera de composició i, paral·lelament, em formava en l'àmbit de la direcció a través de cursos d'estiu i d'un postgrau. Tot això mentre donava classes en escoles de música i en algun conservatori. Vaig entrar a treballar al Conservatori Professional del Liceu de cap de departament; ho vaig deixar tot per anar a estudiar a Munic i, en tornar, paral·lelament als meus projectes musicals, vaig entrar a treballar a Trémolo, un conservatori privat on soc coordinador pedagògic i professor.

El teu referent a la música?

Sens dubte, Konrad von Abel, que va ser assistent de Celibidache durant molts anys. Ha desenvolupat d'una manera extraordinària l'aproximació a la música a través de la fenomenologia. Vaig estar assistint als seus cursos durant cinc anys (ell viu a Munic i fa cursos a Romania, França, Suècia, Madrid...). Més tard vaig viure a Alemanya per estudiar amb ell. Va canviar totalment la meva vivència de la música. És una persona amb un talent i saviesa fora del comú.

Els teus projectes de futur o aspiracions musicals?

El primer, i més important, poder tornar a estudiar amb Konrad von Abel: poder anar a Munic regularment i tenir temps per estudiar. Després, m'agradaria crear una formació estable (un cor o orquestra) per poder aplicar d'una manera directa tot allò que aprenc. I, també, acabar d'arreglar la casa de poble on estic vivint, ser millor professional i persona cada dia, passar temps amb els meus amics i família i dur una vida senzilla i plena de sentit.